

Het Kattebeletje

D e open dag door Karin van Woudenberg

Maanden geleden al hebben Els en de vrijwilligers de koppen bij elkaar gestoken. Naast het schoonmaken en knuffelen van de katten, hebben zij ook hun energie gestoken in de voorbereidingen voor de open dag. Niet alleen de donateurs kregen een uitnodiging maar ook Wieteke van Dort en de wethouder Gerrit Verbruggen die de Stichting een warm hart toedragen waren uitgenodigd. In de maanden voor de open dag is er hard gewerkt aan de nieuwe kattentuin met als riant buiten verblijft een blokhut, welke door enkele vrijwilligers is gemonteerd. De werkzaamheden bereikten hun hoogtepunt op de dag voor 'het gebeuren'. Het huis werd van onder tot boven nog eens een extra keer geboend. Op 31 augustus was het dan zo ver. Zaterdag ochtend in alle vroegte kwam Jan Uithol zes marktkramen afleveren die de Stichting voor die dag mocht lenen. Hierna werden de stands ingericht: kadoartikelen (natuurlijk gebaseerd op de kat), informatiestands (o.a. het adoptieplan, de historie van de Stichting etc.). Zelfs de dierenarts ontbrak niet. Deze had Els bereid gevonden om samen met haar assistente op hun vrije zaterdag medische informatie te geven. Natuurlijk was er ook een stand om de inwendige mens te versterken met koffie, thee en frisdrank. Zelfs kon men een gokje wagen en tegelijkertijd het goede doel steunen. Men moest dan het aantal kattebrokjes raden. Het juiste aantal was: 3366. De gelukkige winnaar van het T-shirt is: Claudia Hoogland. Zij heeft inmiddels haar prijs in ontvangst genomen. Gedurende de dag zijn vele donateurs uit het hele land een kijkje komen nemen. Hierdoor genoten de meeste katten van extra aandacht en katteknuffels. Om 16.00 uur kon men concluderen dat de open dag door de aanwezigheid van alle betrokkenen een succes is geweest.

VRIJWILLIGERS

Helaas hebben wij nog steeds te weinig vrijwilligers die ons een handje willen helpen. Er zijn diverse soorten werkzaamheden, zodat we mensen met de meest uiteen lopende kwaliteiten kunnen gebruiken. We noemen enkele voorbeelden zoals tuinman, timmerman, metselaar, stukadoor, schoonmakers, stoffeerders, poezenknuffelaars etc. De werkzaamheden variëren van eenmalig tot wekelijks. Denkt u er eens over na, want vele handen maken licht werk. Nadere informatie kunt u bij Els Verkerk, tel: 0297-566285, krijgen

Informatie over Stichting Help de Zwerfkat, Uithoorn.

1986 De oprichting. Op 26 maart 1986 werd bij notaris Gitzels in Uithoorn de akte ondertekend waarmee de officiële oprichting van Stichting Help de Zwerfkat een feit was.

Wat vormde de directe aanleiding ?

De directe aanleiding voor het oprichten van de Stichting was gelegen in de schrikbarende toename van het aantal zwerfkatten in Uithoorn en omgeving. Door het uit huis zetten resp. onbeheerd achterlaten van vaak zwangere katten, het niet laten "helpen" van katten waren meer en meer kittens het gevolg. Ondanks dat vele kittens vroeg sterven aan niesziekte, ondervoeding en uitdroging, kwamen er zo steeds meer zwerfkatten bij. De Stichting was zeer begaan met het lot van de zwerfkatten en wilde hier daadwerkelijk iets aan doen. Els Verkerk was vanaf het eerste begin steeds de drijvende kracht achter het zwerfkattenwerk, dat eigenlijk al in 1982 is begonnen en uiteindelijk in 1986 heeft geleid tot de oprichting van de Stichting.

Doelstelling van de Stichting.

1. Het voorkomen van verdere uitbreiding van het zwerfkattenbestand in Uithoorn en omgeving.
2. Verbeteren van de levensomstandigheden van deze zwerfkatten.
3. Voorlichting geven aan het publiek over het zwerfkattenprobleem en beroep doen op medewerking.

Hoe werd er in de begintijd gewerkt ?

Op aanvraag vangen van zwerfkatten, dierenarts (castreren, steriliseren, onderzoek), plaatsing van de behandelde kat in een gastgezin (opknappen, aansterken, eventueel medicijnen). Na deze korte opvangperiode worden de katten teruggeplaatst op hun vertrouwde plekje terwijl een deel kan worden geplaatst bij een adoptieadres, zeer ernstig zieke, ongeneeslijke katten bij de dierenarts laten inslapen.

Wat kwam er nog meer bij kijken ?

Allereerst op zoek naar vrijwilligers voor het helpen vangen van zwerfkatten; het maken van vangkooien, opduwkooien en verblijfskooien; het zoeken van gastgezinnen, opvangadressen en adoptieadressen; en zeker niet in de laatste plaats: het werven van donateurs voor het bekostigen van de dierenartsen, medicijnen, krachtvoer, grit, kooien enz. Een nieuwe activiteit ontwikkelt zich nl. het zoeken van een nieuw tehuis voor katten waarvan de baas is overleden of om andere redenen niet in staat is om nog verder voor de katten te zorgen. De Stichting wordt meer en meer bekend, waardoor ook dit soort verzoeken ons bereiken en de Stichting vanzelfsprekend voor de betreffende dieren opkomt. Ook de eerste vormen van publieke voorlichting komen op gang (waarschuwen voor vivisectie, publicaties in de streekbladen).

Eind 1986. De Stichting heeft 130 donateurs; met de steun daarvan kregen 50 zwerfkatten een eigen thuis terwijl 20 zwerfkatten werden teruggeplaatst in hun woonomgeving (na behandeling) De behoefte aan een eigen opvangcentrum groeit!!

1987 Drukke tijden breken aan. Steeds meer zwerfkatten worden gevangen, behandeld, verzorgd en geplaatst. Door publicaties, zowel in de pers als met ons (onregelmatig verschijnende) informatieblad "Het Kattenbelletje" wordt gepoogd meer vrijwilligers en ook meer financiële middelen te vinden.(zowel donateurs als blikakties)

1988 In dit jaar verhuist Els Verkerk (dus de Stichting) van de Straatsburgflat naar een woning aan de Thamerweg met een souterrain (prachtig als kattenverblijf) en een tuin die mogelijkheden biedt.

1989 Het jaar van de administratieve verbeteringen. Alles gaat wat meer geordend. Plaatsingskontrakten en afstandsverklaringen waarmee de kat bij overdracht wat beter wordt beschermd, vinden ingang.

1990 Geleidelijk, vanwege minder vraag naar oudere katten, wordt de Stichting zich er van bewust dat niet alle katten geplaatst kunnen worden. Er wordt voor het eerst over " niet plaatsbare katten" gesproken.

1991 Als resultaat van een speciale actie een omheining voor de tuin, waardoor een prachtige buitenkooi de mogelijkheid biedt de katten van de buitenlucht te laten genieten en er tevens een veilige ruimte is om te spelen zonder overlast voor de buurt.

1992 Geleidelijk ontstaan er steeds meer contacten met soortgelijke of aanverwante verenigingen, waar onze Stichting voor hulp, steun en advies terecht kan. Naast een goede samenwerking met het asiel Amstelveen ontstaat er ook een zeer hecht contact met "Dieren onder Dak" in Amsterdam. Dit jaar was ook het rampjaar van de chemische fabriek de Cindu in Uithoorn, waardoor tijdens de brand alle katten moesten worden geëvacueerd en bij bevriende organisaties ondergebracht, ook die hulp zullen wij nooit vergeten!

1993 De eerste adoptieoproep "Oudere katten zijn leuk!"

1994 Naast vele katten die wij een nieuw tehuis kunnen bezorgen, neemt het aantal onplaatsbare katten steeds meer toe. Hierdoor stijgen de kosten.

1995 Zwerfkatten in nood: het voer is bijna op !! Grote financiële problemen !! Stichting Help de Zwerfkat aan de rand van de afgrond. Talloze acties komen op gang: spontaan wordt er hulp geboden van alle kanten!! Regionaal en nationaal. Wieteke van Dort helpt de Uithoornse zwerfkatten. Noodlijdende kattenstichting weer op poten door gulle giften lezers van de Telegraaf.

1996 Stichting Help de Zwerfkat viert haar 10 jarig bestaan. Er wordt een open dag georganiseerd om de vele trouwe (en onmisbare) donateurs in de gelegenheid te stellen persoonlijk een kijkje te komen nemen. Wieteke van Dort komt ook.

Nieuwe doelstelling/adoptieplan

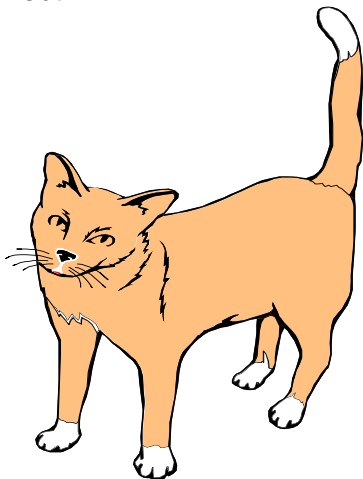
Aan de doelstelling waarmee de Stichting tien jaar geleden van start ging is niets veranderd. In de loop der jaren kregen vele honderden katten een nieuw tehuis. Elk jaar zijn er echter ook enkele "onplaatsbare" katten, d.w.z. niet geschikt om in een gezin te worden geplaatst. Sommige katten zijn te oud, andere weer te schuw en soms zijn er katten die onzindelijk blijken te zijn. Dit soort katten, die overigens heel lief en aanhankelijk zijn, wil niemand in huis nemen. Omdat de Stichting over veel ruimte beschikt, een groot huis en daarbij een zeer grote afgerasterde tuin, hebben wij gelukkig nog nooit een gezonde onplaatsbare kat hoeven laten inslapen en kunnen wij deze dieren een goed verzorgde oude dag bieden. Ten gevolge van deze ontwikkeling die zich vanaf 1993 jaar na jaar duidelijker aftekende, kwam er vrijwel ongemerkt een nieuwe doelstelling bij: "Onplaatsbare katten een thuis bieden" Hoe kostbaar dit is heeft de Stichting in het financiële rampjaar 1995 aan den lijve ervaren, maar gesteund door de acties die daarop volgden, wil de Stichting er alles aan doen om ook deze nieuwe doelstelling te realiseren.

Adoptieplan

Om dit doel te bereiken hebben wij een adoptieplan opgezet, waarbij geïnteresseerden in de gelegenheid worden gesteld een onplaatsbare kat persoonlijk te adopteren. Wij zoeken hiervoor dierenvrienden die bereid zijn om maandelijks een vast bedrag te betalen voor een bepaalde kat, hierbij dient te worden bedacht dat alleen al voor voeding en kattengrit gemiddeld een bedrag van één gulden per dag per kat nodig is. De uitgekozen kat mag, na afspraak regelmatig bezocht worden. De kat blijft dus gewoon bij de Stichting wonen, die de kat volledig verzorgt. Voor nadere informatie kunt U contact opnemen met Stichting Help de Zwerfkat 0297-566285. Als wij er in slagen dit plan te verwezenlijken, kunnen wij katten die vaak een moeilijk leven achter de rug hebben een thuis bieden, waar ze met veel liefde en geduld door vele vrijwilligers worden verzorgd. Alles onder het wakend oog van Els Verkerk, die er borg voor staat dat er geen enkele kat bij de Stichting een ongelukkig leven lijdt. De dieren worden goed verzorgd en mogen verder leven zolang het leven voor hen de moeite waard is. Worden ze ziek en is er geen kans meer op genezing dan laten wij ze pijnloos door onze dierenarts inslapen.

LEO

Het zal je maar gebeuren, als lief klein jong katertje mag je bij mensen komen wonen, nog geen twee straten verwijderd van je geboorteplekje. Je groeit op tot een volwassen geslachtsrijpe kater en bakent je territorium af met je urine, dat ondertussen een onaangename sterke geur heeft gekregen. Vanwege dit feit mag je op een gegeven moment je eigen huis niet meer in. En dan wordt er een babytje geboren waar je als ondernemende jonge kater toch wel heel nieuwsgierig naar bent als je per ongeluk toch even binnen bent. Dus spring je in de box om het wonder van dichtbij te bekijken, vergetend dat je van buiten komt en dus vieze pootjes hebt.

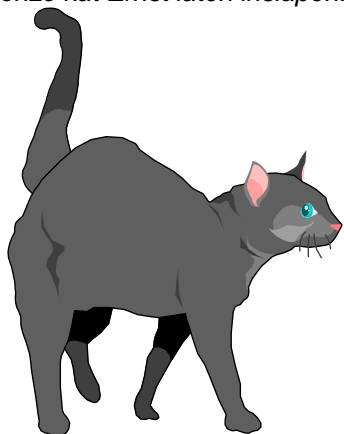
Na dit voorval wordt je pardoes de straat op gegooid om nooit meer binnen te hoeven komen. Tot overmaat van ramp krijg je ook geen eten meer en sta je er alleen voor. Dit overkwam Leo in november

1995 en zo werd hij een zwerver in zijn eigen woonwijk. Omdat hij niet gecastreerd was ging hij in de hele buurt zijn geurvlagen afzetten, waardoor alle buurtbewoners hem gingen wegjagen als hij om eten kwam bedelen. Zo werd Leo steeds schuwer en al na enkele weken buiten gebivakeerd te hebben durfde Leo zich overdag niet meer te verplaatsen en hield hij zich schuil tot het donker was. Pas dan ging hij op zoek naar voedsel. In januari 1996 zag de vrouw waar Leo werdt geboren hem 's avonds achter in haar tuin scharrelen. Daar zij wist dat hij geen thuis meer had zette zij elke avond een schoteltje eten in de tuin, wat Leo pas op durfde te eten als zij allang weer binnen was. In het begin schrokte hij het eten in enkele minuten naar binnen en verdween dan weer direct. Na enige tijd ging hij steeds langzamer eten, tot hij op een gegeven ogenblik meer dan een uur nodig had om zijn eten te verorberen, en dan zelfs nog wat overliet. Omdat Leo erg schuw was kon zijn voedselverstrekker niet achterhalen wat de reden was van de eetproblemen van Leo. Begin april zag zij hem voor het eerst bij daglicht en schrok zich een ongeluk. Wat bleek, Leo liep met zijn vlooiensband in zijn bek die daardoor helemaal was gaan ontsteken. Zij belde direct naar onze stichting met de vraag of wij de kat snel

konden vangen. Haar man wilde hem al doodschieten om hem uit zijn lijden te verlossen. Diezelfde avond om ca. 23.00 uur hebben wij Leo met een vangkooi gevangen en zaten wij rond middernacht met hem bij de dierenarts. Deze bracht de kater onder narcose en verloste hem van de vlooiensband. Het elastiek van de band zat vast om de hoektand van Leo. De onderkaak van Leo was gebroken en gedeeltelijk weggerot. Alle vier zijn poten waren aan de binnenkant helemaal kaal en stuk, omdat hij steeds weer geprobeerd had om de band uit zijn bek te verwijderen. Zijn hals was vreselijk stuk en hij was inmiddels broodmager. Nadat alle wonden waren schoongemaakt en Leo was gecastreerd namen we hem mee naar huis. Ondanks dat zijn bekje vreselijk opgezwollen was wilde hij toch de volgende dag al wat eten. Na een week intensieve verzorging kon Leo zonder pijn eten. Nu, een aantal maanden later ziet zijn bekje er al weer praktisch normaal uit en kan hij prima eten. Hij is nog steeds bij ons en zal niet meer worden geplaatst. Hij heeft met alle andere bewoners intussen vriendschap geloten maar wil van mensen nog steeds niets weten. En gelijk heeft hij na alles wat hij heeft meegemaakt. Inmiddels is Leo voor f 1,00 per dag geadopteerd.

BENNY
Een vrijwilligster vertelt.....

De aanleiding dat Benny bij ons in huis is gekomen is, is een trieste: wij moesten vanwege een ernstige ziekte onze kat Ernst laten inslapen.

Onze andere kat, Bommel, miste zijn maatje zo erg dat wij besloten om bij Els Verkerk een ander maatje voor Bommel te zoeken. Bert, mijn vriend, ging mee naar Els om een kat uit te zoeken. Zelf was ik helemaal weg van Beau, maar tijdens de koffie ging Benny zomaar bij Bert op schoot zitten. Hij was dus meteen 'verkocht'. Op mijn vraag of wij Benny mochten adopteren zij Els tot mijn verbazing 'ja'. U zult we denken waarom tot haar verbazing? Benny is namelijk geen doorsnee kat, nee, hij is blind en 10 jaar oud. En ik ging er vanuit dat hij bij Els zou blijven en zij hem niet weg zou willen doen. We waren dus reuze blij en omdat ik een beetje gek was op Beau besloten we het met alle twee te proberen. Els is toen Benny en Beau komen brengen. Helaas bleek na twee weken dat het niet goed ging met Beau erbij, en

moesten wij haar terugbrengen naar Els. Bommel en Benny verdragen elkaar echter heel goed. Het verbaasde ons dat Benny zich meteen zo goed kon redden. Hij liep nergens tegen aan en wist binnen de kortste keren feilloos de weg in huis. Vanaf het begin kon Benny al goed traplopen. Als Bommel aan Benny snuffelt schrikt Benny daar van en tilt dan gelijk zijn rechterpoot op. In het begin viel dit gedrag van Benny niet zo op, maar later vroegen wij ons af waarom hij dit deed. We dachten eerst dat hij een zeer pootje had, maar nu zijn we er achter dat hij vast klaar staat om om zich heen te 'meppen'. Bommel daagt Benny dan uit door hem te gaan likken. Dit staat Benny eventjes toe maar heft dan zijn poot. Bommel is dan allang verdwenen maar Benny maait met zijn poot in de ruimte, waarbij Bommel net buiten bereik zit toe te kijken. Dit is een vreselijk komisch gezicht. Benny daarentegen daagt Bommel uit door midden in de deuropening te gaan zitten zo dat Bommel er niet langs kan lopen. Probeert Bommel dit wel, dan krijgt hij een mep met de poot. Doordat Benny blind is moet je, als je aandacht van hem wilt hebben, dit bekend maken met een geluid. Wanneer je hem eten wilt geven, dan tik je even tegen zijn etensbak aan. Wil je hem op schoot hebben, dan tik je op de bank en daarna op je schoot. Optillen om

hem op schoot te nemen levert een paniecreactie bij Benny op, want dan is hij zijn orientatie kwijt. Daarom doen we dit ook niet. Als hij van schoot af moet tik je even naast je op de bank. Wil je hem wat tartaar of vlees voeren in de keuken, dan tik je even ernaast op de grond. 's Ochtends vroeg zitten beide katten voor de slaapkamerdeur te wachten tot we uit bed komen.

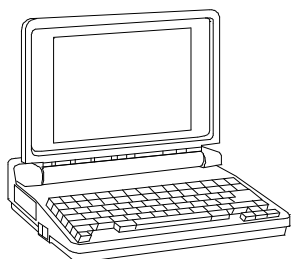
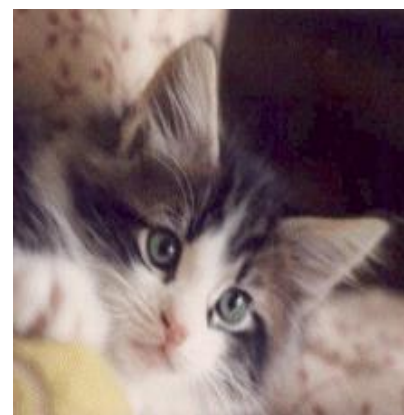

Beide moeten dan uitgebreid begroet worden en wachten tot we klaar zijn om naar beneden te gaan. Eten komt dan aan de beurt en dat is iets wat Benny graag doet. Hij eet als een dijkgraver en eet daarna ook nog het liefst het eten van Bommel op. Als wij zelf ontbijten staat Benny al klaar om bij mij te gaan zitten (ik ben blijkbaar favorietier dan Bert). Benny moet dan eerst uitgebreid onder zijn kin worden geaaid. Van genot begint hij dan te kwijlen en belletjes te blazen en hangt dan helemaal tegen mij aan. Daarna moet mijn broek eraan geloven, want zijn nagels moeten worden gescherpt. Voordat wij naar ons werk kunnen moet er eerst nog even met ze worden gespeeld. Benny heeft van kennissen een

speelgoedmuis gekregen en daar kan hij enorm mee spelen. Hij gooit de muis in de lucht en weet hem daarna altijd weer terug te vinden (geluid en geur). In het begin lukte dit niet zo erg, maar hij voelt zich nu zo thuis dat hij door het hele huis met de muis speelt. Hij rolt daarbij zelfs soms over zijn kop, te gek om te zien. Daarna ligt hij uitgeput op de bank. Bommel mag niet bij hem op de bank liggen want hij beschouwt de bank en mijn schoot als zijn eigendom. Als Bommel het toch probeert wordt hij er door Benny afgejaagd. Ligt Bommel echter eerder bij mij op schoot jaagt hij Benny ook weg. Wat dat aangaat valt het dus best mee. Wanneer wij overdag weg zijn liggen ze wel vaak dicht bij elkaar, dus ze kunnen best goed met elkaar opschieten. Benny laat mij nu ook over zijn buik aaien, iets wat in het begin absoluut niet mocht. Alleen hem kammen is nog een

probleem want dat laat hij nog steeds niet toe. Als wij thuis zijn mag Benny soms mee naar buiten. Bommel laten wij vaak aan een lijn buiten lopen, maar dat durven we met Benny niet aan. Hij vindt het heerlijk om buiten te zijn. Hij rolt over de tegels en door het gras en ligt daarna genoeglijk te zonnebaden. Wat ik verbazingwekkend vindt is het feit dat katten over het algemeen een hekel hebben aan nattigheid, maar Benny met het grootste genoegen door het natte gras ligt te rollen. Wij hebben vanwege het hoogte verschil in onze tuin een hellend vlak met treden ernaast. Benny is wel zo slim dat hij over het hellend vlak loopt maar af en toe komt hij op de trap terecht en weet dan niet wanneer de volgende trede begint. Hij tilt dan zijn poten overdreven hoog op, terwijl er geen trede in de buurt is. Dan is het vaak lachen geblazen. Voordat wij 's avonds naar bed gaan moet ik eerst met Benny nog even een potje vrijen.

Benny gaat dan halverwege de trap zitten en houdt zijn kop scheef, aait langs mijn gezicht en wil geaaid worden. U begrijpt dat wij met Benny een lot uit de loterij hebben getroffen en dat we vreselijk blij zijn hem bij ons in huis te mogen hebben. We maken telkens weer andere, leuke (voor Bommel soms minder leuke) dingen met hem mee en hopen dit nog lang mee te mogen maken.

De Chip.

De nieuwe identificatiemethode

De chip is een heel klein stukje microelectronica dat door de dierenarts met een injectienaald onder de huid in de nek wordt aangebracht. Het is praktisch pijnloos omdat de huid daar minder

gevoelig is. De chip is ruw zodat het vrij snel na inbrengen wordt ingekapseld en niet door het hele lichaam gaat zwerven.

Iedere chip heeft een eigen code, die samen met de gegevens van de eigenaar en het dier in een databank worden gezet. De code kan niet meer worden veranderd en kan alleen met een speciaal afleesapparaat worden gelezen. Het apparaat zendt wanneer het bij de nek van het dier gehouden wordt een signaaltje uit, wat door de chip wordt beantwoordt. In de toekomst hebben alle dierenartsen, dierenambulances, asielhouders, politie, fokkers, opvangcentra etc. zo'n afleesapparaat. Onlangs is er in Amsterdam een nationale databank opgericht (Stichting Nederlandse Databank voor Gezelschapsdieren). Alle dieren die een chip of een tatoeagenummer hebben zullen hier worden geregistreerd. (dus niet alleen honden en katten) De chip gaat tussen de vijftig en vijf en tachtig gulden kosten. Volgens de International Standard Organization zijn er veel voordelen aan de toepassing van de ISO-chip ten opzichte van het tatoeëren.

Voordelen van de ISO-chip ten opzichte van de tatoeage

ISO-Chip	Tatoeage
Inbrengen pijnloos	Aanbrengen zeer pijnlijk
Fraude bestendig	Zeer fraude gevoelig
Geschikt voor alle dieren	Niet geschikt voor alle dieren
Onzichtbaar	Lelijk
Levenslang afleesbaar	Afleesbaarheid neemt af
Wereldwijd een uniek nummer	
Onschadelijk	
Snel aan te brengen	

VANGACTIE BOEDERIJ AALSMEER

Momenteel zijn we bezig met een vangactie op een boerderij in Aalsmeer, waar ruim 30 schuwe katten verblijven. De katten moeten weg omdat de boerderij zeer binnenkort gesloopt gaat worden. Alle katten moeten direct nadat ze gevangen zijn worden gesteriliseerd cq. gecastreerd, ingeënt en ontwormt worden. Het dierenhuis Amstelveen, de stichting Bastet in Amstelveen en de stichting 'Kat onder dak' uit woerden hebben spontaan hulp aangeboden om voor al deze katten goed onderdak te krijgen.

Overzicht inkomsten en uitgaven van 'Stichting Help de Zwerfkat'

Inkomsten		Uitgaven	
Adopties, donaties, giften	F 122.608,96	Diverse onkosten	F 6.052,42
Herplaatsen katten	F 3.725,00	Dierenartskosten	F 10.913,04
		Voeding	F 5.571,50
		Auto	F 1.010,06
		Telefoon + porto	F 2.680,21
		kosten	
		Eigen vermogen	F 100.106,73
	F 126.333,96		F 126.333,96

Inmiddels is het eigen vermogen in 1996 door een aantal grote investeringen al weer flink afgenomen. Van deze post is ondermeer de tuin opgeknapt, een computer aangeschaft, een blokhut geplaatst, de omheining van de tuin vervangen en het open huis gefinancierd. Ook is er een aantal apparaten aangeschaft voor ondermeer de fourage van de viervoetertjes en hun andere huishoudelijke behoeften.

CIJFERS OVER 1995

Wij hebben in 1995 in totaal:

59	dieren opgenomen waarvan
22	dieren zijn geplaatst en
4	zwervers zijn teruggebracht naar hun baas.
17	dieren hebben we helaas wegens
	natuurlijke en medische redenen verloren
109	dieren zijn gevaccineerd
7	katers zijn gecastreerd
8	poezen zijn gesteriliseerd en
1	zware maagoperatie is uitgevoerd

Op dit moment zijn er:

83	katten in opvang waarvan
70	blijvers,
9	schuwe en
4	plaatsbare katten.

In totaal zijn er: 45 katten financieel geadopteerd.

Bestuurswisseling

In het verleden heeft de stichting te kampen gehad met te weinig mensen die een bestuursfunctie wilden uitoefenen. Gelukkig is daar verandering in gekomen en heeft de stichting een aantal mensen bereid gevonden om een bestuursfunctie te vervullen. Dit heeft de volgende bestuurswisseling in september met zich meegebracht:

Voorzitter:	Els Verkerk
Penningmeester:	Carolina Deibert
Secretaris:	Charles Couzijn
Algemeen lid:	Joke Nietveld
	Petra van Ommen

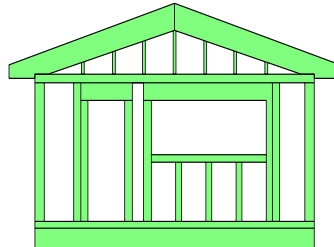
Wij zullen ons **100%** inzetten voor de katten en hopen lang te kunnen samenwerken.

Het Buitenverblijf

De hele week was het wisselvallig weer, maar toevallig die ene zaterdag lekker zonnig met af en toe een wolkje. Bert en ik gingen de blokhut bouwen, het nieuwe 'katten buiten verblijf'.

Doordat de tuin in zijn geheel opnieuw betegeld was en afliep naar achteren hadden we wat problemen om de blokhut waterpas te krijgen. Toen dat gelukt was hebben we de fundering verankerd. Er mogen natuurlijk geen katten door een windvlaag in de blokhut de stichting verlaten. We hebben gaten door de balken en straattegels geboord en

daardoorheen schroefdraad. De fundering stond nu stevig, dus konden we bouwen. Alle delen zijn van tevoren gelakt en de verbindingen kregen nog een extra likje. Nu alles tegen elkaar schroeven en 's avonds om ca. 20.00 uur stonden we op het dak, het buitenverblijf stond. De eerste waaghalzen kwamen al even kijken wat er nu weer in hun territorium was veranderd.

En ja hoor, de eersten gingen naar binnen en het dak op om even een inspectie uit te voeren. De week erop nog wat kleine details afgemaakt, zoals een katteluikje in de deur, de onderkant dichtmaken zodat er geen katten onderdoor kunnen, glas erin etc. Tevens is de hele blokhut nog een keer door een vrijwilligster gelakt. Het was voor Bert en mijzelf een hele ervaring en eer om het buitenverblijf te bouwen voor de katten, die nu een behaaglijke schuilplaats hebben. Aan alle poezen, veel plezier ermee!!

Groetjes John & Bert

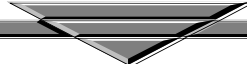
OPEN DAG BIJZONDER GOED BEZOCHT

Uithoorn, zaterdag 31 augustus 1996

Open dag ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van stichting 'Help de Zwerfkat'

Dit waren de eerste regels van ons draaiboek voor de organisatie van dit evenement. Wij wilden het laten plaats vinden net voordat de letter "R" weer in de maand voorkomt, want dan heb je nog een beetje kans op redelijk weer. En aardig weer was het op die bewuste zaterdag! Meer dan 200 genodigden en belangstellenden hebben gevolg gegeven aan de uitnodiging van de stichting. Vanuit Assen en Eindhoven, Den Haag en Rotterdam en natuurlijk uit Uithoorn en wijde omstreken kwamen, geholpen door routebeschrijvingen en 'katten wegwijzers' velen van onze trouwe en onmisbare donateurs van de gelegenheid gebruik maken om met eigen ogen te aanschouwen waar hun goede geld terecht was gekomen en wat ermee werd gedaan. Zij hebben de voor het welzijn van de katten belangrijke verbeteringen zoals de nieuwe kattentuin met buitenverblijf persoonlijk kunnen aanschouwen. Ook hebben zij kunnen constateren dat het met de gezondheid van de ruim 70 aanwezige katten goed gesteld is. De open dag begon met de feestelijke opening van de nieuwe kattentuin door Gerrit Verbruggen, wethouder van welzijns-, sociale- en culturele zaken, van de gemeente Uithoorn. Hij werd in zijn verrichtingen ondersteund door onze ambassadrice, Wieteke van Dort. Namens de gemeente en de donateurs spraken zij woorden van waardering voor het werk van stichting 'Help de Zwerfkat'. Zij constateerden dat er grote vooruitgang is geboekt en staken daarmee een hart onder de riem van Els Verkerk en haar vrijwilligers voor het door hen verrichte werk. Onder het toezien van vele donateurs, burens en de plaatselijke pers ontving Wieteke van Dort een leuk aandenken als dank voor haar ondersteuning tijdens de hulpactie in 1995, en haar nimmer aflatende belangstelling voor onze zwerfkatten. Ook de wethouder werd niet vergeten. Ondersteuning van de lokale autoriteiten is onontbeerlijk voor het werk van onze stichting. Dit bleek ook uit de medewerking van onze 'buurman', de chemische industrie CINDU, die spontaan haar parkeerterrein openstelde voor de bezoekers van de open dag. Vervolgens konden de bezoekers een begin maken met de bezichtiging van de binnen- en buitenverblijven, de tuin, de (gammele) quarantaine ruimte en natuurlijk.....onze poezebeesten!!! Zo'n 75 viervoeters vragen natuurlijk alle aandacht en verzorging, maar vooral ook liefde. Zeker deze zwerfkatten, die vaker een moeilijk leven achter de rug hebben. Vele bezoekers aaiden wat af en stelden daarmee onze katten wat op hun gemak, want zo'n grote aanloop zijn ze nu eenmaal niet gewend. Naast eten en drinken is ook medische verzorging van groot belang. Belangstellenden konden bij de speciaal hiervoor ingerichte stand informatie verkrijgen van onze vaste dierenartsen Silvia en Joep, die bij toerbeurt aanwezig waren. Verder was er een stand ingericht waar vangkooien werden gedemonstreerd, alsook een adoptiestand waar de opgehangen foto's en de fotoboeken door de vele liefhebbers met grote belangstelling werden bekeken. En dat niet alleen.....!!! Er werden ook katten geadopteerd! Ook onze PR stand met veel informatie over onze activiteiten kon nog een aantal nieuwe donateurs noteren.

Een frisdrankkraam en een snuisterijen winkeltje en de loterij droegen bij aan de gezellige sfeer (En natuurlijk ook aan de kosten die nu eenmaal met zo'n evenement gepaard gaan). Ook de collectebus bij de uitgang werd door onze gulle donateurs niet vergeten. Nogmaals onze dank hiervoor en niet in de laatste plaats voor uw hartverwarmende belangstelling!! Alle bezoekers die huiswaarts gingen ontvingen bij de uitgang een publicatie ter gelegenheid van ons tienjarig bestaan, waarin een overzicht werd gegeven van onze historie en doelstellingen. Zoals u reeds hebt kunnen lezen is deze publicatie nogmaals in deze 'kattebel' afgedrukt. En weet u wat nu zo mooi was? Ondanks een ononderbroken komen en gaan van belangstellenden is er geen enkele kat ontsnapt (dit mede dankzij Patty, Yvonne en Mieke die voor de bewaking hebben gezorgd). Het was een dag om nooit te vergeten!!

Tehuis gevraagd voor:

Fatso en Meisje zijn twee lieve zwart-witte zusjes van 4 jaar oud en willen samen in een nieuw huis komen wonen. Daar zij niet gewend zijn om naar buiten te gaan zijn ze heel geschikt voor op een flat. Beide dames zijn ingeënt en gesteriliseerd.

Bessie heeft in tegenstelling tot Fatso en Meisje wel een tuintje nodig. Bessie is een 2 jaar oude gesteriliseerde lieve zwart-witte poes. Ze heeft een naar veleden maar begint haar vertrouwen in de mens langzaam weer terug te krijgen. Ze wordt graag aangehaald, alleen optillen vindt ze doodeng. Ze is bijzonder op ander kattengezelschap gesteld en daarom zouden wij haar het liefst samen met een van onze andere katten plaatsen, of bij iemand die al een (of meerdere) kat(ten) heeft.

Wij hebben ook nog 10 jonge kittens in de opvang in de leeftijd van 4 tot 8 maanden. Deze kittens zijn allen bang voor mensen, maar zeker niet agressief. Zij zijn alleen geschikt voor echte kattenuitdrukkers, die niet verwachten dat het beestje direct op schoot komt want dat heeft namelijk wat tijd nodig. Alle kittens zijn ingeënt, ontwormt en kerngezond.

Adoptiekatten:

Stippie is een zeldzaam lieve zwart-witte knuffelkater van 14 jaar oud, die kort geleden het slachtoffer van ernstige dieren mishandeling is geworden. Toen wij Stippie in de opvang opnamen bleek hij doodziek te zijn en was broodmager. Hij weigerde alle soorten voedsel en ging na enkele dagen zelfs bloed overgeven. Een röntgenfoto van de dierenarts liet zien dat hij een grote glasscherf in zijn maag had en dat er zelfs windbuks kogeltjes in zijn lijf zaten. Stippie werd met spoed geopereerd en had daarna wekenlang intensieve verzorging nodig. Dagelijks dwangvoeding en infuzen. Wonder boven wonder heeft Stippie het toch gehaald en maakt het nu weer goed. Hij eet nu weer goed en is inmiddels flink gegroeid. Het leven bij onze stichting bevalt Stippie goed en hij wil dan ook niet meer weg. Dit zou ook niet meer kunnen omdat hij niet meer zindelijk is. Wie er iets voor voelt om Stippie voor f 1,00 per dag te adopteren kan contact opnemen met Els Verkerk

Dribbel is een drie jaar oude zwart-witte kat en zo op het oog helemaal geen probleemkat. Ze is echter de afgelopen twee jaar al twee maal geplaatst geweest, maar beide keren werd ze al na enkele maanden teruggebracht met als reden " een overdosis aan energie ". Dribbel trekt o.a. alle wasgoed van droogmolens en waslijnen af door in het wasgoed te gaan hangen en omhoog te klauteren tot ze boven op de molen of de lijnen staat. Ook dringt ze allerlei andere huizen binnen om vissen uit de kom en vogels uit de kooi te roven. We geloven deze verhalen graag want hij heeft bij de stichting al drie droogmolens vernield. Ondanks dat ze zo ondernemend en ondeugend is moeten we toegeven dat ze een lief karakter heeft en kunnen we ook nooit te lang boos op haar blijven.

Mickey is een doofgeboren 13 jaar oude witte kater. Zijn vorige baas had helaas nog nooit van steriliseren gehoord waardoor 2½ jaar geleden zijn kattenhobby volledig uit de hand is gelopen. Na problemen met de huisbaas moesten alle katten weg. Sindsdien woont hij heel gelukkig in de stichting. Hij vertrouwd alleen zijn verzorgsters. Voor een adoptiekat kunt u contact opnemen met **Els Verkerk, tel: 0279-566285**

Het bestuur en de vrijwilligers van stichting 'Help de Zwerfkat' wensen iedereen prettige feestdagen en een gezond en vooral diervriendelijk 1997.

Het katebelletje is een uitgave
van stichting 'Help de zwerfkat'
Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
Telefoonnummer : 0297-566285

Donaties zijn natuurlijk welkom.
Ons bankrekeningnummer is: 36.35.67.593